

בריאות ולרפואה

"חייב אדם לטרווח בדרישת טוב לעמו ולש��וד בעמל נפשו על תקנת חברו אם דל ואם עשיר, וזאת מן החומרות ומן העיקרים הנדרשים מן האדם... וחיבר אדם לחשוב מוחשבות ולהעלות עצות הגנות וモתקנות לחברו, וזה אחד מעיקרי דרכי גמilot חסדים..." (רבינו יונה שע"ת שער גיגנד)

מכון אהבת אמת - המרכז להעמקת ערכי אהבת הצלות ע"ש ר' צבי יהודה דומוביין ז"ל
רחוב אבן עזר 2 ירושלים 92424 טל: 02-5671812 פקס: 02-7771812

שיר הסיגירה

בשורות הבאות אנו מזמינים את הקורא, להפליג עימנו במנחת העישון מזיק - האמיןנו שהוא מסייע למערכת העיכול. אמנים, גם כיום טוען המעשן שהסיגירה תורמת ל"ריכוז"...)

בשנת שע"ז חיבר בה הגאון ובי יהושע רפאל בנבנישטי זצ"ל, את "אות ג'" "גדולי עמים כמו נד ניצבו, ולפיק הכבשן יטאו, להדליק ספרו 'עבודה תהמה' אשר בראשו הוצב Shir נגד עישון המסודר על העשן לארץ ישבו, נסיא אשב בו" - גם החשובים ביותר נופלים פי סדר אותיות האלף בבית. בראש השיר נכתב: "שיר זה על שתית" למלאות ומשפילים כבודם למען העישון (בעבר הבנוו את סייפור הטוטון מייסד מהורה"ג ח' מודע ז"ל על סדר אלף בית" - טוטון) של תח' חשוב זצ"ל שהפסיק לעשן כאשר הבחן עד כמה הוא מסוגל ממשעו עלי טבק, בזמןו היו מעשנים אותם מכלי הדומה לנרגילה להשפיל את כבוזו כדי להציג סיגירה חרזה!

של ימינו.
אות ד' "דבר זה לא יהונה, איש אשר בפיו מענה" - לאדם מה שמפליא בשיר הלווה, שלמרות השנים הרבות שהלפו מאז חכם באמות זה לא קורה "וואצלי מאד מגונה, מדי דברי בו" -

שכתב, הוא נותר אקטואלי ביתות!
במשך 300 שנה שבכتاب היד של הספר, ונಡפס לראשונה בירושלים רק לפני מאה שנה, בשנת תרס"ג. (אגב: בספר "צואה מחיים" לאון כאשר מתערכב בעשן חול ואבניים (אפייני לנרגילות של התקופה הישראלית ובי חיים פלאגי זצ"ל מובא כי הרב חיד"א זצ"ל חיבר שיר החיה) איזי המעשן: "יקיל ימי מוציאו לעולם בשינויו, יאבד יום נגד עישון לפי סדר א", ב', למרות ניסיונותינו לא מצאנו את השיר הזה אולד בו" (אגון ישראל רבוי חיים פלאגי זצ"ל כבר מຕאר כיצד מעשני הטוטון היו מקללים בקהל, כאשר המכשיר המסורבל לא סייפק להם עשן נקי כרצונם... האם כיום המעשן לא מקל לאשר נגמרתו לו הקופסה לאחר סיגירות החנות?...)

אות ו' "ובמה יתרצה עבר אל אדוני, לא במנחה יבו לפניו, בעשן ובמקלו יעמוד לנגד עיניו, הלוא זה אשר ישתה אדוני בו" בישון פופולארי והוא משמש כמתנה מקובלת אצל אנשים מוכבדים (לפיו 10 שנים ועד שמענו על "משלוח מנות" פורמי שהרכיב מחריפות סיגריות, כיום אחד לא ייעז לנווגן כז!)

אות א') "אהוה דען בחידתי. מול עושים כמנהגי וכמידתי. אמרס לאשר ימאן בעצתי. כליל אין חוץ בו". - כבר בהקדמה מודיע המחבר שדעתנו מוצקה נגד המעשנים, והוא אף מואס בזה שלא ייטול את עצתו לחדר מעישון. (אם מחבר השיר מואס במעשנים מצד הפן האידיאולוגי, בימינו מואסות משפחות לקבל הצעת שידוך לבת שלחן של בחור מעשן) -

אות ב') "בני אדם ירוצו ברגליהם, לשורף מעותם לפניהם" המשعن "שורף" את כספו באמצעות צריכת סיגריות (קופסה ליום של סיגריות אמריקאיות עולה יותר 500 בחולשי!) "יאמרו כי לרפואה מגימות, כל מום לא יהיה בו" - המעשן עוד טוען שהעישון תורם לבראיות! (כיום זה כבר לא קורה, אך בשעתו - לפני

המשך בעמוד הבא

עלון זה הלוחם בתופעת העישון יוצא לאור בחסות הליגת למלחמה בשחפת ובמלחמות ריאה בישראל - סניף ירושלים

רחוב שרי ישראל 5 ת.ד. 1008 ירושלים טלפון: 02-5380936 פקס: 02-5375618

הליגת פועלת בהסברת המרחיבה את מודעות הציבור החרדי והכלי בסכנות העישון
ומסייעת ברכישת ציוד רפואי לחולי שחפת וריאות מסווגים שונים



בין אכילה להאבסה

**חשוב לציין שאין בכוונה מדריך להוות חחליף ליעוץ רפואי, או לקבוע שובדות
בשתח, אלא למסור מידע כללי בלבד.**

ריבוי פסולת בסוף - הוא תופעה נוספת שנגמרת מאכילת יתר. ריבוי הפסולת פוגע במערכות חילוף החומרים של הגוף (מטבוליזם) וגורם לאספקת של חמצן למוות. תופעה שגוררת אחריה שכחה, כאבי ראש, אדישות, סחרחות, תנודות לחץ דם, בעיות שינה וכושר עבודה ירוד. אכילת יתר יכולה לגרום לביעות בריאותיות רציניות: פיזיות, נפשיות ורגשיות.

* * *

השמנה נחשבת לאחד מגורםיו העיקריים למחלות רבות: מחלות ננוניות (מחלות לב וכלי דם); סוגים שונים של המחלת הידועה; סכרות; דלקת מפרקים; יתר לחץ דם; שבץ; תחרורים; בקע שרופתי; דלויות; בעיות שונות בклיות; אי-פוריות; אבנים בכיס המרתה; מחלות כבד.

בנוסף לכך, לאחר שאנשים עם עודף משקל צורכים בדרך כלל יותר של מזון, ומארח והמזון מכיל רעלים (במיוחד נזוק - אך קיים) יצא איפה שאנשים אלו צורכים יותר רעלים - מה שגורם להחלשת המערכת החיסונית והפיקתם לפגיעים יותר למזיקים.

אתם בטוח זוכרים את כל הנאמר על חשיבותה של פעילות גופנית. אדם בעל משקל יתר משטדל - מטיב הדברים - להימנע מפעילויות גופנית שגורמת לו התנששות, עייפות ואי נוחות.

או למה אנשים אוכלים יותר? זו שאלה קשה שאליה תשובה אחת. ברוב המקדים הסיבה לאכילת יתר קשורה להתפקידות ממושכת אכילה (כמו בדיאטה); חוסר איזון רגשי (כתגובה למתח, דכאון, חרדה, עצם, כאס שמעום); תלות רגשית.

או ואו נשתדרל לזכור את דברי הרמב"ם (הכלות דעתך, פ"ד ה"ב) "לא יאכל אדם עד שתתמלא בריסו, אלא יחתת כמו רביע משבעתו. ולא ישתה מים בתוך המזון..." ובהמשך דבריו (שם, יד) "כל זמן שאדם מתעמל ויגע הרבה ואינו שבע ומעיו רפין אין חולין בא עליו וכוחו מתחזק".

* * *

הוספה: בהלכה ט"ו מוסיף הרמב"ם משפט חריף: "וזאכילה גסה לאו כל אדם, כמו סט המות, והוא עיקר לכל החלאים. ורוב החלאים שבאים על האדם אינם אלא או מפני מאכלים רעים, או מפני שהוא מלא בטנו ואוכל אכילה גסה אפילו מאכלים טובים"

והנה בהלכה ט' כותב הרמב"ם שמאכלים רעים (להבדיל ממאכלים "רעים ביוטר") ראוי שלא לאכול "אלא מעט ולאחר ימים הרבה". זאת אומرت ש לדעתנו עדיף לאכול מעט מאכלים רעים - מאשר הרבה מדי מאכלים טובים. עד כדי כך גרוועה אכילת יתר!

לאחרונה שמעתי אדם שטוען בתוקף שלשתי קבוצות באוכולוסייה הוא מעדייף לא לתורם. מכיוון שאנו יודעים שבעל כל יש יוצא מן הכלל, לפיכך לפני שנביא את דבריו נסיגג מראש שאיננו באים להכליל או לפחות במישחו ח"ו.

שתי האוכולוסיות הן א) המעשנים ב) הולקים באכילת יתר. הדבר טען בחרכות שמי שאינו שולט על תאותיו שלא בקש ממנו עזירה. או כלשהו "אם אתה מבזבז כסף על סיירות או על מזון מיותר ומזיך - אל תבקש מזני טובות". כאמור, יש להתייחס לקביעה בהזירות כדי שלא לפגוע בחפים מפשע. כולנו מביבנים שישנסים יוצאים מן הכלל שנולדו עם תאווה מופרצת למזון, והתגברות עבורה אינה קלה - למרות שבסתופה של דבר גם הם לא פטורים מניקיטת המאמץ להתגבר.

* * *

בקבות דברים אלו, נתתי את דעתני לחברו קצר על הנושא של אכילת יתר. מצאתי מאמר נפלא בנושא מאות ד"ר. טוקצינסקי - הרי הוא לפניו:

מה קורה כאשר אדם אוכל יתר על המידה באופן קבוע?
במקרים אלה גוף האדם מנסה להגן על עצמו מפני עודף החומרים שעליו לעכל, ומיציר פרוחות מייצי עיכול. כתוצאה לכך, פחותות מזון מתעלן וחילק גדול ממנו נזרק החוצה בלתי מעול. במקרים אחרים: מזון מיותר פשוט מועבר בציור העיכול ויוצא החוצה. זהו תהליך שדורש אנרגיה מסוימת. זאת אומרת שכאר הגוף מקבל עודף מזון, הוא לא מקבל ממנו אנרגיה יתרה - אלא להיפך: מבבד אותה!

הינו יכולים לשמשו אם כל המזון המיותר היה מסולק ישירות מהגוף, אך לא כן הוא. חלק מהמזון המיותר נאגר בגוף בצוות שומן. כדי להפוך את המזון המיותר לשומן גם כן נדרש ארגניה. מלבד זאת: השומן הנאגר דורש הזנה מתמדת. הגוף מזרים בקביעות גם שיזין את שכבות השומן - על חשבון מערכות אחרות בגוף! כך הגוף "גונב מעצמו" אנרגיה.

מאגרי השומן מתחילה להתרפתח מתחת לעור. בהתקפשות התהילה, נאגר השומן בין השירים. בהמשך עוטף השומן את כל האברים ומספרע לתפקודם. חלק מהשומן שוקע על דפנות כלי הדם ותפקודם כאחת.

נמשין: אכילת יתר מתמדת גורמת למיתחת דפנות הקיבה. וכך נפח הקיבה גדל, גידל יחד איתה הצורך בكمות המזון הנדרשת להשגת תחזות שובע... כתוצאה לכך נוצר עודף אדריש של קלוריות מיותרות בגוף.

המשך רשימה מרכבי הסינרונות

אות יי' "יחפיצו בו קודם ואחר אכילה, גם הולכי דוכנים וஸילה, יחסר מכל הרואין לבילה, עלולים ווירודים בו" (אווי השערוד! לפניו האוכל... אחריו האוכל... בדרך... בעליה... בירידה...). אותות טי' "כליה תעשה באשר זה רע, ולעלוט זה הרע, ראוי לקלו במי שפרע, מות יומת דמי בו". - המחבר "מברך" את היצרן - זה ששתל והכך את עלי הטבק - בכל הקללות... (בימיון אלו מסירות חבורות הטבק מעצמן את הקללות, באמצעות הצהרה פומבית ופרסום מראש שהעישן אכן מסוכן. את הקללות הן משאיות מצידן למשען)

סיום השיר יבוא...

ומעד על סטאטוס חברתי "גבוה". (ברוך השם בימינו השתנה המגמה. בכל העולם המערבי, וגם אצלנו, לא מחשבים את תרבות העישון ואדרבכה; מסתכלים על המעשן ברחמים גדולים). אות טי' "טרחה רבבה לנכות העשן היפה, החזק הוא הרפה, ולהותכו הדק להעלתו בהה, עד אשר לא נותרה בו". - העישון גוזל זמן יקר! (אחד מגודולי ישראל ציל' חדל לעשן כאשר הבחן כמה ביטול תורה גורמת לו הcntת סיגירה אחת!) ומי יוכב המשען זמן יקר כאשר לעיתים תוכחות הוא עוצר את סדר יומו וויזא לעשן. ומה גם ששמי פעם - כאשר נגמרות לו הסיגריות - הוא מבזבז זמן בניסיון למצוא קיוסק פתוח או להתרים משחו לסייעו)